

תפילה / חיים גורי

הבא ברכה לנערים - כי באה עת.
ראה אותם שותקים ונכונים - ועיניהם דולקות.

ראה יורד הערב,
רוח בצמרות, האורן מרטט.
קרב יהי הליל. והמה מעטים מאוד.

ברכס אלי, כי באה עת.
כוכבים הוצתו,
רבים נאספים מעבר.
כי מי יראה אור יום? ומי נפל ומת?
הניצחון יושג או אם תבוסה וקבר?

ברכס אלי, ברך יוצאי למלחמה.
ברך נישקם לבל יחטיא... ברך ביתם.
ברך את זה העם, את נעריו ולוחמיו,
עד קרב ייתם.

הנה יצאו שקטים וצעדים אובד,
ועלטה כבדה וליל בהרים.
ברכס - כי באה עת.
הבא ברכה לנערים.

פרוטוקול ישיבת מזכירות מה – 6/7/14

1. דו"ח רבע שנתי תקציב הקהילה
התקיים דיון בהשתתפות מנהלות העסקים. הדו"ח הוצג ע"י יעד, חשב הקיבוץ.
העסקים שחרגו ממסגרת התקציב, התבקשו להגיש את הסבריהם לחריגה.
נדונה סוגיית הסבסוד לתקציבי בית הלבוש ורכב לקיבוץ.
נשאלה השאלה, מדוע ענפי השרות לחבר לא מחויבים בשכ"ד, ארנונה והשקעות.
סה"כ הביצוע הרבע שנתי התאים לתחזית הביצוע ל- 2014.

2. סגירת הבית הסיעודי [כיתת סנונית]
התקיים דיון בהשתתפות ענבל מנהלת בית הדר שהציגה את המלצת צוות בית הדר על סגירת הבית הסיעודי, לאור הירידה בביקוש ועלייה במגמה של הארכת שהות הסיעודיים בבתייהם, בליווי עובד זר וכן מפאת האיסור על קבלת דירים שאינם תושבי הקיבוץ. ע"פ תחזיות מינהלת בית הדר, אין צורך בבית "השני", ובית הדר הנוכחי עונה וייענה על כל הצרכים הסיעודיים שלנו ובמידת הצורך גם הדירונים עומדות לרשותנו.
המזכירות קבלה את המלצת מינהלת בית הדר, וביקשה כי ייצא דף הסבר בנידון. הבית המתפנה ייועד לצרכים הציבוריים של הקיבוץ.
3. מתווה דיור – לקבוצת ה – 13
דווח על תהליך בחירת המגרשים המבונים לקבוצת הבנים שפנתה להתקבל לחברות בקיבוץ. נותרו מספר נושאים לא פתורים ואנו עוסקים בחיפוש פתרונות דיור הולמים למשפחות הנותרות.
4. בית הבנים-הפסקת פעילות מוא"ז יואב.
הנהלת המועצה הודיעה לנו על החלטתה להפסיק את כל פעולותיה החינוכיות והתרבותיות באולם המופעים ובחדרי המחול, המוסיקה והמסלעה בגלל אי נכונותה לשלם את עלויות הוצאת רישיון העסק, בסך 350,000 ש"ח.
במזכירות הובעה תרעומת על אופן טיפולה של המועצה בנושא זה, אחרי 25 שנה בו שירת האולם את צרכי המועצה האזורית.
לדעת רבים, חברי הוועדה שנבחרו לבדוק נושא זה באו בדעה מוקדמת של סגירת הבית ולכן נמנעו מלהיפגש עם נציגי הקיבוץ ומנהלי בתי הספר, שהם הצרכנים הראשיים של בית הבנים. כמו כן בקשתנו לבדיקה כלכלית של משמעות העברת כל הפעילות החינוכית-תרבותית לישובי הסביבה [הסעות, השכרת אולמות וכו'], מול עלות הוצאת רישיון העסק, נדחתה בביטול.
אין ספק שמהלך זה הותיר טעם מר במתכונת פעילותנו מול מוא"ז יואב, וחבל.
5. פינוי ספסלי האסבסט-באמפיתיאטרון
הספסלים פורקו ופוננו ע"פ דרישת המשרד לאיכות הסביבה. המזכירות רואה בחומרה את אופן השתלשלות העניינים בטיפול בנושא זה, כאשר משפחה תושבת הקיבוץ, העדיפה לנקוט ביוזמה פרטית ופנתה לרשויות המדינה מבלי לפנות למוסדות הקיבוץ, כמקובל במקרים כאלה ובכך גרמה לנזק תדמיתי מיותר לקיבוץ.
נקווה כי הלקח נלמד וכי במקרים דומים, בהם ישנן החלטות בעלות אופי בטיחותי, נדאג ליישמן כרוחן וכלשונן כפי שנדרשנו הפעם.
6. נוהל השכרת דירות
נוהל השכרת דירות ע"י יורשים וחברים לא מתבצע במלואו והדבר גורר וויכוחים ונזקים כספיים בין הקיבוץ לשוכר [שכ"ד, ביטוח, חינוך, תחזוקה ועוד].
המזכירות קוראת למשכירי הדירות לבצע את הנוהל המתחייב מול אחראי הדירות בקיבוץ ובכל מקרה כל ההוצאות תהיינה באחריות המשכיר.
סוכם להקים צוות שיעדכן את התקנון בנידון.

א. בית מורשת – הסילו

הנושא נדון פעם נוספת, לאור שאלות והבהרות שהתבקשו בנידון. סוכם :

1. המזכירות רואה בחיוב איתור מקום מתאים לתיעוד היסטוריית הקיבוץ.
2. הנושא מחייב בחירת צוות ציבורי המכיר ומתאים לקידום נושא מורכב זה.
3. יש להכין תוכנית ותקציב לקידום הקמת בית המורשת.

ב. איכות הסביבה

1. אתרי מחזור, ואיסוף גזם – [ר' דף נפרד] – המזכירות שמעה על ההצעות בנידון, אישרה את קידום התהליך, תוך שיתוף הציבור, וערנות להערותיו והצעותיו. המהלך נעשה בתאום עם צוות הגינון ומחלקת התברואה של מוא"ז יואב.
ג. מתווה דיור לצעירים [קב. ה-13] – לאור מספר פניות של אי נחת מהפתרונות שהוצעו. המזכירות בודקת מספר הצעות נוספות, שתועברנה לחוות דעת המקצועית של צוות התשתיות.

במקביל נמשך המהלך מול המשפחות הצעירות.

ד. ממ"דים – לאור מספר פניות של חברים לממ"דים ליד ביתם, סוכם לרכז את רשימת הפונים ובהתאם יוחלט על מתכונת הטיפול בנושא זה.

ה. צוות צח"י – המזכירות נפגשה עם אביב קוחל יו"ר צח"י, וגידי קרון רכו הביטחון ושמעה דו"ח על פעילותם :

1. פעילות ברוכה של מתנדבים להפעלת מערך החינוך.

2. טיפול ותחזוקת המקלטים

3. קשר לא מוסדר עם מוסדות הקיבוץ

המזכירות הביעה את הערכתה ותודתה לכל הצוות על עבודתו המסורה והיעילה וסיכמה לטפל בכל שהועלו.

רשם : שלומי שקד.

ימי צוק איתן

בערבו של יום ב' 7.7.2014 ניסרו האזעקות את השקט והיה ברור, כי אנו בפתחה של מערכה נוספת, שבה נורו טילים על עזה, הדרום ושטחים נרחבים של מדינת ישראל. חילי מילואים גויסו בצו 8 וצוות צח"י תפס את המושכות – המקלטים נפתחו ומערכת החינוך הושבתה לצורך התארגנות – הנחיות פקוד העורף נשמעו ונאכפו. בערבו של יום ה' ה- 17.7.2014 נכנסו כוחות הקרקע לעזה ובהמשך, נתגלו עשרות מנהרות המובילות מעזה לישובי עוטף עזה.

המתח, החללים והקטסטרופה ההומניטארית בעזה התגברו – עוד סבב אלים בעימות טראגי, כואב ומדמם.

במהלך הימים התארגנו למצב החרום - לילדים נערכות פעילויות הפגה ומשפחות עם ילדים יצאו צפונה להפוגה והתרעננות פרטית ויישובית.

בקהילה הקיבוצית שלנו מתקיימת שגרת חרום חלקית.

משפחות עם ילדים, נכדים וחיילים מגויסים נושאות בעיקר הנטל וכולנו מייחלים לסיום המערכה.

בענפי המשק עובדים כרגיל.

בלול העבודה נמשכת – משתמשים במיכלי בטון ישנים, כחדר מוגן.
ברפת עובדים כרגיל, הפרות התרגלו לאזעקות.
במתכת וב"צבר קמה" עובדים כרגיל.

בענפי הקהילה נערכו התאמות :

דנית כץ מדווחת על תפקוד **המרפאה** :

במרפאה משתדלים לתפקד כרגיל. אנחנו פתוחים בשעות הקבלה הרגילות, כל עוד נמצא סדור לילדי דנית (הילדים בפעולות הפוגה חלקיות).
החברים פונים פחות. התחושה היא שחופשת הקיץ משכיחה את הצרות.
חברים משתפים אותנו בהתייחסויות למצב, אבל זה בגדר הנורמה.
חברים שחוששים ומשתפים אותנו מקבלים מאיתנו עזרה – אנחנו מפנים לאנשי מקצוע, או מעניקים טיפול תרופתי. לא נתקלנו בהרבה פניות.
בתקופה זו אנחנו מעניקים שירותים גם למבוטחי הכללית שאינם רשומים במרפאה שלנו, כי אנשים חוששים לנסוע.
הוותיקים נלחצים הכי פחות, חלקם לא שומעים את האזעקות (וזו בעיה) ולאחרים הן לא מזיזות.
הם ותיקי מלחמות.
מי שנלחץ אלו הם הצעירים.
מכיוון שאין לנו ממ"ד במרפאה, יש להימנע מהתקהלויות בחדר ההמתנה, אבל בדרך כלל אין לנו הרבה ממתנינים.

לילי לזרקביץ דיווחה על תפקוד **המטבח וחדר האוכל** :

סך הכל אנחנו משתדלים, שהכל ימשך כרגיל.
בגלל שיוסי יורש גויס, חסר לנו כח אדם ואנחנו לא יכולים להכין את כל מה שהכנו קודם.
אנחנו משתדלות לעשות כמיטב יכולתנו בכח אדם מצומצם (ונשיל) ומשתדלות שהשגרה לא תפגע, למעט ארוחות הערב ביום ג' ווי' שהופסקו.
הצוות עובד מאוד קשה ובמסירות. גייסנו את חנה ארגוב לעבוד בקופה, על מנת שאתי תוכל לעזור לנו במטבח. הצוות כולל אותי ואת אתי ויפה (מתירוש וגפן). זה כבר חודש ימים של השקעה. חנה, אתי ויפה משקיעות הרבה ועל כך תודתנו והערכתנו הרבה.
אני מקווה שנצליח להמשיך לעשות את זה במידת הצורך ושתחזור השגרה השפוייה בארץ.

איה פינקוס דיווחה, כי **בכולנו** קונים יותר, כי אנשים ממעטים לנסוע החוצה.

שאלתי חברים איך עברו עליהם ימי המערכה.

אני מביאה את דבריהם :

חיים מילר :

אני בסדר גמור. ב-6.00 בבוקר בעבודה ובזמן האזעקות יש לי מרחב מוגן בשירותים בדירתי.

לשאלתי, הרחיב על יחסו למלחמה: צריך להמשיך!

צריך ללמוד מחדש מה עושים. תמיד היה משהו שהפתיע אותנו, אז גם עכשיו צריך ללמוד ולהתארגן ולחשוב מה עושים.

אין ברירה, אנחנו חיים בסביבה כזאת, שתמיד יקרה בה משהו...

גם אם זה יגמר טוב הפעם, תגיע הפעם הבאה...

מירי שרון :

כשיש אזעקה אנחנו מקווים לטוב. אין לנו ממ"ד ואיננו הולכים למקלט.

אנחנו לוקחים את הנכדים ב רגע שמסתיימת פעילות ההפגה, עד שעפרה חוזרת מהעבודה. רונן באשקלון ויש לו מרחב מוגן. במערכה זו אף אחד מבני משפחתי לא מגויס והדאגה שלי היא לחיילים באשר הם.

קלרה אלמן:

אמא לאריאל העולה לכתה אי ולא לה העולה לכתה די. עידו עובד באשדוד. אנחנו עוברים את המלחמה ברוגע ומשתדלים להיות קרובים למרחב מוגן.

אסף אוזן:

"המערכה הנוכחית עברה על המשפחה שלי פחות קשה מעמוד ענן, לצערי פיתחנו מין חוסן אבסורדי לאווירה מסביב. יחד עם זאת עדיין לילדים (עברי בן 5 שנים וירמי בן 3 שנים) המצב לא נעים כלל. המשפחה הושפעה באופן חיובי, אולי בשל העובדה שהייתי חלק פעיל מצח"י".

שאלתי את **מעין צאוזמר שינדלר**, אמא להיאלי (6), רון (4) ואלון (7 חודשים), הנשואה למעין שינדלר, על ההתמודדות היומיומית כשמעין במבצע "צוק איתן":
מעין גויס בצו 8 ביומו השני של המבצע. באותה התקופה היו הרבה שיגורים באזורנו ואין לנו ממ"ד בבית אז נסעתי עם הילדים להורים שלי במיתר.
בימים הראשונים היאלי ורון מאוד נהנו מהשהייה אצל הסבים, למרות האזעקות והגעגועים לאבא. אחר כך הגעגועים התגברו, חוסר השגרה נתן את אותותיו ונהיה להם קשה יותר. פרסמתי בפייסבוק הצעות להפוגה במיתר וקיבלתי הצעות מעולות ואפילו כירטוסים לבריכה.
מדהים לראות את ההתגייסות של כל הקהילה בתקופה קשה זו. מלבד משפחה אחת מכפר מנחם, שביום השמיני ללחימה הפגינה חוסר רגישות וציניות נוכח המצב, הרגשנו תמיד מאוד עטופים.
זה לא קל לגדל לבד פתאום 3 ילדים, שכל אחד מהם מסגל התנהגויות לא קלות נוכח המצב. כל זאת יחד עם הדאגה הבלתי פוסקת למעין שנמצא במלחמה. החיבוק הקהילתי שלכם עוזר מאוד למלא את מיצבור האנרגיות להמשך הדרך.
עוד כשהיינו במיתר התקשר אלי גידי קרון ואמר שישמח לעזור בכל דבר שארצה. וזאת הבמה להגיד תודה לכל כך הרבה אנשים טובים בקהילה שלנו ובכלל: לאבא ואמא שאירחו אותנו כל כך הרבה זמן, לזיוזי חמתי העוזרת, לגידי קרון ולכל צוות צח"י ולמתנדביו (סליחה על הסינגורים, אתם עוזרים מאוד) ובכלל לכל הקהילה המקסימה הזאת שדואגת שנרגיש פחות לבד.
שכל חיילנו ישובו הביתה בשלום,
מעין צאוזמר.

חנה פרידמן (נאוסיהין) אמא לליאור בן 4.5 שנים ואייל בן שנה וחצי. יוני בעלה משרת במילואים בעזה, מזה יותר מחודש, גויס ללחימה בתוך עזה עוד לפני תחילת המבצע.

ההתמודדות בתקופה זו אינה פשוטה, בעורף, בזמן אזעקות, בהעדר ממ"ד, קבענו לנו פינה בחלק היותר פנימי של הבית ושם אנחנו יושבים חבוקים בזמן האזעקות. הילדים חרדים - מפחדים מהאזעקות והבומים ומתגעגעים מאוד מאוד לאבא שלהם. הם מודעים למה שנעשה סביבם וזה מעסיק אותם מאוד. הם בוכים יותר מהרגיל, והקושי ניכר בהתנהגותם.

הם יודעים שאבא בצבא וליאור אומר, שאבא הלך להגן עלינו ולהפסיק את האזעקות. הוא שואל הרבה שאלות, אני לא רוצה לשקר לו ועונה לו ברמה שהוא יכול להבין. אי אפשר להסתיר מהם הם יודעים מה קורה סביבם.

גם אני מאוד מתגעגעת ומאוד דואגת ורוב הזמן איני יכולה לדבר איתו, כי הוא נמצא בפנים, יש פחות כח בבית ודווקא בשעות משבר. זו תקופה קשה לכולנו, יחד עם מיקומנו בארץ, ישנה הדאגה התמידית ליוני, כך למשל, קיבלתי טלפון ונשאלתי האם אני אשתו של יוני, באותו רגע החסרתי כמה פעימות וכבר לא יכולתי לשמוע את המשך השיחה למרות שזה היה שליח שנתן חבילת שי.

רואים סולידריות ותמיכה רבה מכל המדינה וזה מאוד מחזק בימים קשים אלו.

אך למרות המצב הנוכחי, אנחנו מאוד גאים ובוטחים בו ובשאר חיילנו ויודעים שיחזרו הביתה בשלום, רק מחכים לרגע.

חנה פרידמן

ליבנו עם משפחות הנופלים.
איחולי החלמה לפצועים.
ושהלוחמים ישובו הביתה בשלום.

השלוס- אקונון על נעם
שנקבה חורף האלו טואת חן על אשה
לא שצצה ולא כצוף.
השלוס. אשיף את אנשינת חייו באיבו
על איתר השיבולת השלוף.

אחמא 31/11/93

הזדקן פיל זהב

הוותיקים זוכרים היטב את התקופה, הארוכה למדי, שלאחר מלחמת יום כיפור, שבה התלבטנו קשה איזו צורה להעניק לזיכרון הכואב של נפילת בנינו מכל המלחמות, עד שנפלה ההכרעה: בניין תיאטרון של ממש. ולאחר דיונים נוספים לא-מעטים ומאמצי השגת תרומות והלוואות, הפך כל האזור לאתר בניה ענקי למשך שנים. והנה יום אחד גילינו: קם לנו בית תיאטרון מופלא, גדול, מרווח, מודרני, נוח, יפהפה, וקרני השמש התנוצצו לעינינו הישר מכיפת הזהב! שנים לא-מעטות נהנינו כולנו מ"בית הבנים", ילדים, נוער ובוגרים. למופעים בו הגיעו רבים רבים מכל יישובי הסביבה - ומילות ברכה בפיהם. ולא רק באולם הגדול אלא גם בחדרים שמסביבו התנהלה פעילות אינטנסיבית, לשמחת בוגרים וצעירים. עד שהשתנו העיתים ונסיבותיהן, קמו עוד אולמות מופע בסביבה, ומכיוון שבית הבנים הפך למשא כבד מדי לכפר מנחם, מסרנו אותו לניהול למועצת יואב. אך במשך השנים גם הם עיפו מן ה"עול" הזה, ועכשיו מסרו אותו בחזרה לבעליו המקוריים - קיבוץ כפר מנחם. אבל כיום דרושים מאות אלפי שקלים כדי לשפץ אותו ולהבטיח את מלוא תקנתו על פי חוקי הבטיחות והאש, והנה אנו מתבשרים שכפר מנחם תר אחר תרומות ומקורות מימון אחרים כדי לגייס את הסכום הדרוש.

וכאן עולה שאלה גדולה, גורלית: נניח שנשיג את מלוא הכסף ונתקן את כל הטעון תיקון: מי יפתח, מי ינהל, מי ישלוט בבית הבנים? הרי סביבנו צמחו ברבות השנים עוד ועוד אולמות גדולים (ונחמדים) - מי עוד יטריח את עצמו להגיע לכפר מנחם כאשר אותה הצגה

מזומנת לו ליד ביתו? האם בכוחנו לנהל - ברווחיות! - את המכלול הזה - או שמא יזם מבחוץ? מי יהיה מוכן לקחת על עצמו את המלאכה שהיא כמעט אבודה מראש? נכון, בשנים האחרונות נוסף עוד משתנה אחד: אנשי קהילת כפר מנחם יכולים לבדם למלא חצי אולם. האם די בכך?

נראה לי שמן הדין לבחון היטב את כל השאלות והקושיות האלה לפני שמשקיעים סכומי כסף ענקיים, שמא אין עתיד לבית הבנים והוא הפך לפיל-זהב, בוודאי היפה ביותר בכל הדרום!

יואל דרום

*אמי סביב וכפי שאלצהאופר סיימו בסוף יולי את שנת השפיות ותוק שלום
הם מתגייסים לצה"ל - איחולי צפוק צלחה ובהצלחה ולכול הביתה בשלום.*

לאתן פטיש המסתחרר מצה"ל נחיתה רכה בארצות והתערות מוצלחת.

שיחת קבוצת אישרה את הרכב הצוות, המנהל את קרן הערבות ההדדית. בקשות החברים לעזרה מהקרן תופנינה לחברי הצוות, שידון בבקשות לאור התקנון. חברי הצוות הם שולה אופיר – מנהלת הקהילה, גינה ורפי – נציגי ציבור ואליז רכזת הצוות.

30.1.06

תקנון קרן לעזרה הדדית

* לאחר שנה יתקיים דיון מחודש לגבי תקנון הקרן. התקנון כתוב בלשון זכר אך מיועד לחברים וחברות כאחד.

א. מטרות

1. הקרן תוקם על מנת לאפשר עזרה כספית לחברים וחברות בקיבוץ – ובעצם לקיים מעין ערבות הדדית כספית לטובת חברי הקיבוץ.
2. הקרן תפעל לפתור בעיות בנושאים הבאים:
  - א. בריאות.
  - ב. בריאות הנפש.
  - ג. חינוך.
  - ד. סיוע משפחתי.
  - ה. הלוואות למטרות מיוחדות.הקרן לא תסייע בנושאי בינוי ושיכון.
3. הקרן תסייע כספית לחברים כאשר יוכח כי אינם יכולים לקבל סיוע ממקורות פנימיים ו/או ממוסדות חיצוניים.
  - א. הקרן תפעל להעניק סיוע כספי בדרך של הלוואה, רק במקרים מיוחדים תתן הקרן מענק.
1. פניית החבר תהיה ישירות לאחד מחברי הנהלת הקרן.
2. במקרה של פניה לסיוע, תהיה הנהלת הקרן רשאית לבדוק את מצבו הכלכלי של החבר על כל היבטיו. החבר יידרש להעמיד כל מידע שיידרש.
3. על הנהלת הקרן לאסוף מידע על המשפחה מכל מקור אפשרי.
4. לאחר שיוברר מצבו הכלכלי של מבקש הסיוע הנהלת הקרן תקיים דיון בו יוחלט האם לאשר את הבקשה.
5. על הנהלת הקרן לדווח למזכיר על החלטתה.

6. על סכום של למעלה מ- 20,000 ₪ הנהלת הקרן צריכה לשתף את המזכיר בהחלטה.

ג. בחירת הנהלת הקרן

1. הנהלת הקרן תהיה מורכבת משלושה נבחרים ציבור שיבחרו בקלפי.
2. הנהלת הקרן תמנה מתוכה יו"ר.
3. אחת לשלוש שנים תבחר הנהלת קרן חדשה בקלפי. במדורג החלפה של חבר כל חצי שנה.

ד. מתן כספים

1. הקרן תעדיף לתת הלוואות ולא מענקים.
2. הקרן לא תעמיד כספים מעבר ל 70% מהכספים הצבורים בקרן.
3. חבר לא יוכל לקבל הלוואה נוספת לפני שפרע את ההלוואה הראשונה פירעון מלא.
4. הלוואות יינתנו צמודות למדד ועם נתינת ההלוואה יקבע לוח סילוקין להחזרה.
5. הקרן תעניק מענקים רק במקרה שתגיע למסקנה כי אין ולא תהיה יכולת לחבר להחזיר את הכספים שניתנו לו.

ה. בקרה

1. פעמים בשנה ידווח היו"ר בצורה מורחבת למזכירות על השימוש בכספי הקרן.
2. אחת לשנה ידווח מנהל הקרן בשיחת קיבוץ על כמות ההלוואות/מענקים שניתנו ומספר החברים שפנו ונענו בחיוב או בשלילה.

*לאסתר ויחיעס וכל המשפחה בריכות חמות
להוצאת הנכדה נואם בת לשי ועיפית*

*למאסון, אמריס ואיליה להילא ועאל וכל המשפחה בריכות חמות
להוצאת הבת הנכדה והנינה איליה*

עדכונים מבית הדר

בשנים האחרונות חלה מגמת עליה במספר הקשישים הבוחרים להישאר בביתם ובקהילתם, תוך קבלת תמיכה באמצעות חוק סיעוד ומגוון שירותים בקהילה. בעקבות מגמה זו אנו עדים לתהליך של צמצום מספר חברי הקיבוץ בבית הדר. בשנים האחרונות הלך וירד מספר הדיירים חברי הקיבוץ בבית הדר בשני בתים. כמו כן בית הדר הנחשב לבית משפחתי על פי ביטוח לאומי מיועד לחברי הקיבוץ. בעקבות כך מנהלת בית הדר קיימה מספר פגישות בשיתוף המזכירות ודנה בצרכי הסיעוד העתידיים הצפויים לאוכלוסיית חברי הקיבוץ שיזדקקו לבית סיעודי. מסקנת הדיונים היא שבית אחד (הבית שמול המרפאה) יענה על הצרכים. בבית יש - 15 חדרים. נכון להיום מבין דיירי הבית יש - 5 חברים. בנוסף לבית בגדול יש דירונים היכולות בעתיד לשמש גם הן את צרכי הסיעוד. בחודשים האחרונים היו סה"כ - 14 דיירים בשני הבתים כשלכל בית צריך להחזיק צוות טיפולי מלא במשך כל היממה עם כל המשתמע מזה. כתוצאה מכך התקבלה החלטה לשכן את כל הדיירים במבנה אחד שהוא הבית הגדול ונותן את המענה לצרכי הסיעוד למי שיזדקק לכך. בחודשים האחרונים הבית עובר שיפוצים שונים כגון החלפת המטבח, צביעה, שיקום תשתיות ושיפור תנאי המגורים. מנהלת בית הדר ומזכירות הקיבוץ רואים לעצמם כזכות וכחובה לדאוג לחברי הקיבוץ בימי זקנתם. מתוך דאגה זו ומתוך אחריות לחבר ולמשפחתו אנו מעוניינים בהמשך קיומו של הבית בתנאים הטובים ביותר.

בריאות טובה לכולם.
ענבל ושולה

רה ארגון מערך הגינון המחזור ואיסוף האשפה והגזם בקיבוץ.

המזכירות פועלת לשיפור איכות החיים והסביבה במרחב מחייתנו וזאת לאור הצטברות נקודות אשפה וגזם, היוצרים בעיות תברואה והצטברות הלכלוך הסביבתי. על כן החלטנו לקדם את המהלכים הבאים :

א. הפעלת 6 מרכזי מחזור [עיתונים/בקבוקים/קרטונים/עגלות] – המיקום נקבע בהתאם ליכולת העבירות והתפקוד של המשאיות המפנות.

מיקום מרכזי המחזור :

1. הכולבו.
  2. הסילו.
  3. חניון שכונת הרפת.
  4. הגנראטור הדרומי.
  5. ביה"ס "האלה".
  6. ליד שער הקיבוץ.
- ב. איסוף גזם וגרוטאות – אחריות האיסוף עוברת למוא"ז יואב, משאית האיסוף תעבוד יום בשבוע. המיקום נקבע בהתאם ליכולת התפקוד של המשאית.
- ג. פינוי הגזם והגרוטאות – ייעשה ע"י החבר, למקומות שיסומנו למטרה זו.
- ד. עמדות האשפה – עגלות בודדות יועברו למקומות מרכזיים ולעמדות המחזור.
- ה. פסולת בניין – תפונה באחריות החבר, באמצעות הקבלן המשפץ את ביתו.
- ו. גינון – בנוסף לכיסוח הדשאים, צוות הנוי יתחזק את המדרכות הציבוריות בקיבוץ.

ז. ליווי ופיקוח – באחריות מנהלת הקהילה, בסיוע אנשי קשר שייקבעו לפעילות זו. ייתכן ובתחילה זה יקשה על חלק מהחברים, אולם מהלך זה יביא לשיפור איכות חיינו ובוזה כולנו רוצים.

נשמח לקבל הצעות ורעיונות מחברים .

שלומי שקד.

אמאיה אולצברג וכל המשפחה בפכות חמות אהולצת הנכד בן אענאל וחאי!

אולא אופיר וכל המשפחה בפכות חמות אהולצת הנכד יואל.

לחברים שלום.

אנו עוסקים במשך תקופה ארוכה בהסדרת ועדכון תב"ע (תוכנית בניין עיר) של הקיבוץ.

שנועדה להסדיר את כל שימושי הקרקע בקיבוץ לאור השינויים שחלו ויחולו בעתיד. ההסדרה דורשת מעורבות של יועצים בתחומים רבים כגון תכנון אדריכלי, תנועה, ביוב, מיפוי עצים ועוד.

בימים אלה עוברת קבוצת מודדים ומסמנת את כל העצים שגדלים בשטחי הקיבוץ.

הסימון לא ניכנס לחצרות ומגרשים ששויכו לחברים.

פעולה זו נדרשת על ידי פקיד היערות במשרד החקלאות, לכל ישוב שעוסק בשינוי, מתוך מטרה לשמר את אוכלוסיית העצים בישוב.

מסר: אבי בן צבי.

*מועצון איל הנהג יצא לחופשת קיץ.
התוצרה וההפכה אל הפעלת המועצון אמריט קליין וחנה אפאל.
אחתפאות בסתיו.*

מסיפורי המקום – שלושה קצרים על שיניים

ד"ר בראון החל.

אורטודנט.

לקיבוץ שלי הגיעו רק רופאי שיניים מיוחדים. ד"ר בראון טיפל ביישור שיניים. במשך שנים, היכן שהניח את הגשר, השיניים הלכו ונפגעו. הוא גם החליק עם המקדחה אצלי בפה, פעמיים הוא נפצע ותוך התגובה הוא גם פצע אותי (חור זה פצע לא רצוי). במשך שנות הטיפול הוא גרם להמון פצעים מחוטי הפלטינה, מהם הייה בנוי הגשר. החוטים היו תמיד חדים ופוצעים. פעם החליקה לו המקדחה לתוך האגודל והוא קדח לעצמו. אצלו זה לא הייה מורדם. ז"א לא מורדם כמו הפה שלי.

ד"ר ויסגלס גמר.

טיפול המשך.

ד"ר ויסגלס היום הוא היום. פעם כשהוא טיפל בנו הוא הייה סתם ויסגלס, טרם הייה לו התואר ד"ר. הוא הייה מרפא שיניים. מרפא שיניים זה בדיוק אותו דבר רק בלי ההרדמה. שתי שיניים ששימשו בלסת התחתונה כעוגן לגשר נרקבו. אגב, לגשר ברוקלין הכניסו את כלונסאות הבסיסים ל64 מטר עומק, ואצלי בפה ד"ר בראון העמיק יותר מ 80 מטר. זאת על פי ההרגשה. ויסגלס חפר וחפר בעזרת המקדח ותקע אותו לתוך השורש בסיבוב ומשך את המקדחה, לאחר שהמקדח ליפף על עצמו שאריות בשר ועצב. הוא הייה מריח את המקדח, שהייה נראה כמו חולץ פקקים של גנבים. בצורה כזו היה יודע אם הבשר רקוב. תמיד הייה סוגר בסתימה זמנית ובחודש הבא הייה חולץ שאריות ובודק את ריחן. ממש כפי שאני עושה רוקפורט ותמיד, כשזה לא מריח מספיק רע, אני סוגר שוב וממתין עוד שבוע. אדון ויסגלס לא הייה גומר סתימה זמנית בשן, עד שאחרת הייתה מרקיבה, ובצורה כזו הייה שומר על הלקוחות. חוץ מאלה שמתו, אף אחד לא גמר אצלו את הטיפול. להפך, תמיד נוספו אצלו חדשים. לו כלכלן הייה בודק את רשימותיו, (תאריכים ושמות), הייה חושב שהוא הרופא הטוב ביותר הקיים. אף לקוח לא בורח כולם ממשיכים ותמיד יש חדשים. ולזה היה קורא בודאי פרוספרטי.

לד"ר ויסגלס הייתה מכוננית.

"לד"ר" ויסגלס הייה פז'ו –404- לבנה, פינות מעוגלות בגג, ידידות פתיחה ל 4 דלתות קלאסיות צריך הייה קודם ללחוץ עם הבוהן על לחצן ורק אז הידית הייתה יורדת מעצמה. גם בבגז' המעוגל פינות הייתה ידית דומה, שקודם היה צריך ללחוץ בבוהן ורק אז הידית הייתה נשמעת ונפתחת. המראה ישבה על מפרק תפוח וכדי לשנות את כוון המראה, היה על הנהג להזיזה, כל פעם קצת ואז לשבת במושב הנהג, כך מספר פעמים, לצאת לכוון ולחזור ולשבת, עד להגעה לרצוי. גם את הסגר של מכסה המנוע היה צריך לוודא, שיהיה חופשי ומשומן והיו קיימות עוד בדיקות – מים, שמן ואויר בגלגלים ואם יש אוויר גם בספר או שאין? כן וגם בגיק בשביל שינוע חופשי היה צורך לטפל. ובכן אמא שלי קבעה אתו טרמפ לרחובות אני והיא. איני זוכר למה נסענו, אבל אני זוכר את השהייה וההמתנה אולי "ספירה לאחור" עד שהחללית המריאה השעה הייתה אמורה להיות -14³⁰-התניצבנו-20 דקות קודם והוא סיים לעבוד בזמן, הלך אל האוטו, פתח מנעולים, חזר למרפאה. אנו ממתנינים. הוא הכניס מפתח שסך אותו בשמן מס' פעמים לכל מנעול, וידא הכנסה חלקה, לפני שניגב את המפתח. אז עוד לא הייה נהוג מנעול אחיד לכל דלתות הנוסעים. לנהג גם לבגז' הייה מפתח, שתומרן ושומן, הוא הייה מפתח קטן יותר. כך עבר לשימון הלחצנים וכל יתר הפריטים שכבר הזכרתי בראשית הפרק. הוא וידא תנועה חופשית וחלקה של תפוחי המראות וחזר וכיוון אותן, כשהוא נכנס ויוצא מס' פעמים. טיפל בציר מכסה המנוע ווו הסגירה וכ"ו, ניגב את הטסות סוף סוף קיבלנו איתות להיכנס לאוטו (קודש הקודשים). הכניסה הייתה כפתיחת הדביר. התיישבנו בכיסא האחורי, אבל עד כה עברנו רק את חלק א'. לא נוסעים עדיין. נחמציה ז"ל שהייתה האסיסטנטית שלו דאגה גם לכלכלתו ולפני שנכנסה היא הניחה בבגז' על גבי "על המשמר" טס עם ביצים כפולות ותרנגולת קפואה בשקית מפלסטיק והכל בתוך ארגז עץ הנקרא ברוס ואז הלכה שנית למטבח, כי בפעם הראשונה שהלכה, ראובק תרם לחם טרי (והביאו חם למטבח). עתה כשהיא בטוחה, שהוא לא ממהר לשום מקום, התנדדה בדרך מחדר האוכל כאשר היא מצוידת בכיכרות הלחם המהביל והוסיפה אותם לברוס לצד התרנגולת והביצים. וכך היא גם החליפה עם ה"ד"ר" כמה מילים. אני לחשתי על אוזנה של אמא שלי, כמיטב הנימוס היקי שלמדתי בבית, מבלי שהסובבים ישמעו ואו ישימו לב לשדר. – "היינו יכולים כבר להגיע לרחובות ברגל", אבל זה לא היה הסוף. הוא הניע את האוטו ואמר שהוא שומר על האוטו ולכן הוא מעט מחמם את המנוע, הלו... שמנו לב שאתה שומר על האוטו!!! כאשר נסענו עד חדר האוכל טרם היו דרכים טובות והוא נסע לאט עד שהגענו לסילו זה לקח עוד זמן. בדרך הוא הסביר שהוא לא יכול לאכול לחם אחר! רק את הלחם של ראובק. הוא גם טעים וגם חינם. (מילים שלי)

איתי ישראל

אחרי סגירת הגליון – מן הארכיון

יום שלישי 1 ביוני 1948
משמר כפר מנחם

בולטין יומי (3)

האומנם הפסקת אש?

ממשלת ישראל מתכנסת הבוקר, לישיבה שלא מן המניין, כדי להחליט סופית בעניין הפסקת האש. אתמול הוחלט כבר על התשובה העקרונית, היום תנוסח התשובה סופית. מינסטרי החוץ של ממשלות ערב מתכנסים היום ברבת-עמון להחליט על תשובתם על צו הפסקת האש. ידוע שממשלות סוריה והלבנון הן בעד הפסקת האש. נוקראשי פתח ראש ממשלת מצרים, הודיע שהוא, באופן אישי מסכים להפסקת האש וסבור שהיא גם תתקבל ע"י מדינות ערב, לדעתו התנאים כעת יותר טובים מאשר קודם.

יום רביעי 2 ביוני 1948
משמר כפר מנחם

בולטין יומי (4)

הפסקת האש

ממשלת ישראל החליטה להיענות לצו הפסקת האש מתוך 5 הנחות:
א. שהאיסור על הכנסת נשק לכל המדינות כולל גם העברת נשק ממחסני המדינות הזרות הנמצאות בשטח המדינות הערביות.
ב. במשך תקופת הפסקת האש כל צד שומר על עמדותיו כפי שהיו בשעת הפסקת האש.
ג. חופש תנועה ל- ומירושלים להספקה רגילה ואנשים ציביליים.
ד. לא תופרע הובלת חמרים ל- וממדינת ישראל.
ה. עליה חופשית ליהודים מכל הגילים.

במסרו את החלטת הממשלה לעיתונאים סר שרתוק את המצב הצבאי: הערבים נהדפו בכל המקומות. לא הצליחו לכבוש אף נקודה אחת בשטח המדינה היהודית, הפסקת האש באה ברגע לא נח בשבילנו, כשכוחותינו נמצאים בשערי ג'נין ומתקדמים בכיוון טול-כרם. מטוסינו ותותחינו התחילו לפעול רק בשלושה ימים האחרונים וכוחם עולה מדי יום ביומו.

מדינות ערב הודיעו גם כן על היענותם לצו הפסקת האש. תשובה מפורטת עדיין בדרך.

יום חמישי, 3 ביוני 1948
משמר כפר מנחם

בולטין יומי (5)

ברנדוט יקבע מועד הפסקת האש

ברנדוט פנה למועצת הביטחון שתקבע מועד להפסקת האש. הזהיר את המועצה לא לקבוע מועד מוקדם מדי, כי לשם הפסקת אש אפקטיבית דרושים כמה ימים. המועצה בתשובה הטילה על ברנדוט עצמו לקבוע את המועד.

הביאה לדפוס: אוכמה אבירם.